

Onderzoek naar DAPP-BQ en DAPP Screening

(December 2010)

U vindt hier een selectie van recent wetenschappelijk onderzoek naar de DAPP-BQ en de DAPP Screening, voornamelijk uit Nederland. Er verschijnt constant nieuw onderzoek, waardoor volledigheid haast onmogelijk is. Hier streven wij dan ook niet naar. We bieden u een overzicht van enkele belangwekkende onderzoeken op het gebied van deze test.

Van Kampen, D., De Beurs, E. & Andrea H. (2007). A short form of the Dimensional Assessment of Personality Pathology-Basic Questionnaire (DAPP-BQ): The DAPP-SF. *Psychiatry Research*, 160, 115-128.

In een onderzoek van Van Kampen et al. (2007) werden de verkorte vorm van de Dimensional Assessment of Personality Pathology (DAPP Screening) en de DAPP-BQ met elkaar vergeleken. De resultaten waren positief. Net als bij de DAPP-BQ bleek ook de betrouwbaarheid van de DAPP Screening goed. De schalen van de DAPP Screening correleerden hoog met die van de DAPP-BQ en ook de hogere orde domeinen van persoonlijkheid bleken overeen te komen. Hieruit werd geconcludeerd dat de twee lijsten structureel zeer vergelijkbaar zijn. Door te vergelijken met de Five-Dimensional Personality Test (5DPT) werd de validiteit van de DAPP Screening aangetoond, net zoals dat eerder al voor de DAPP-BQ werd gedaan. Ten slotte werd aangetoond dat het met de DAPP Screening goed mogelijk is klinische diagnoses te stellen bij patiënten met persoonlijkheidspathologie. Concluderend stellen de onderzoekers dat ze met de DAPP Screening een succesvolle verkorting hebben gemaakt van de DAPP-BQ, zonder dat dit ten koste gaat van de betrouwbaarheid of validiteit.

De Beurs, E., Rinne, T., Van Kampen, D., Verheul, R. & Andrea, H. (2009). Reliability and validity of the Dutch Dimensional Assessment of Personality Pathology-Short Form (DAPP-SF), a shortened version of the DAPP-Basic Questionnaire. *Journal of Personality Disorders*, 23(3), 308-326.

De Beurs et al. (2009) deden recent onderzoek naar de DAPP Screening. Zij namen de lijst af bij patiënten met persoonlijkheidspathologie, patiënten met stemmings-, angst- of somatoforme stoornissen en personen zonder psychologische problematiek. Voor alle groepen bleek de interne consistentie acceptabel te zijn op alle dimensies. Ondanks enkele hoge correlaties tussen verschillende dimensies, ondersteunen de resultaten van correlatieonderzoek toch vooral de uniciteit van de elke schaal. Correlaties tussen DAPP Screening schalen en SCL-90 danwel BSI subschalen ondersteunen volgens de onderzoekers grotendeels de convergente validiteit. Een exploratieve factoranalyse leverde vier factoren op, die grotendeels overeenkomen met de domeinen van de DAPP Screening. Een uitzondering hierop was de Narcisme dimensie. Dit is ook in onderzoek met de Nederlandse DAPP-BQ al eens gevonden. Het wijst dan ook niet zozeer op een gebrek in de verkorte versie, maar eerder op een cultureel verschil tussen Nederland en de onderzoeksgroep van

de originele variant. Concluderend kan gezegd worden dat dit onderzoek de goede psychometrische eigenschappen van de Nederlandse DAPP Screening ondersteunt.

Maruta, T., Yamate, T., Iimore, M., Kato, M. & Livesley, W.J. (2006). Factor structure of the Dimensional Assessment of Personality Pathology-Basic Questionnaire and its relationship with the Revised NEO Personality Inventory in a Japanese sample. *Comprehensive Psychiatry*, 47, 528-533.

In een onderzoek van Maruta et al. (2006) werd de betrouwbaarheid en validiteit van de Japanse versie van de DAPP-BQ bekeken. Zowel de interne consistentie als de test-hertestbetrouwbaarheid na drie weken bleken ruim voldoende. Een principale componentenanalyse leverde vier factoren op, die vergelijkbaar waren met de oorspronkelijke factorstructuur van de DAPP-BQ. Dit is een belangwekkende bevinding in een cultuur die zo verschilt van de Westerse culturen. Ook een factoranalyse van de resultaten op de DAPP-BQ en de NEO-PI-R samen leverde vier factoren op met een vergelijkbare structuur.

Gutiérrez-Zotes, J.A., Gutiérrez, F., Valero, J., Gallego, E., Baillés, E. et al. (2008). Structure of personality pathology in normal and clinical samples: Spanish validation of the DAPP-BQ. *Journal of Personality Disorders*, 22(4), 389-404.

Ook in Spanje is valideringsonderzoek gedaan naar de DAPP-BQ (Gutiérrez-Zotes et al., 2008). Patiënten met persoonlijkheidsproblematiek en een gezonde controlegroep vulden een Spaanse vertaling van de DAPP-BQ in. Zoals verwacht scoorden de patiënten op alle dimensies hoger dan de controlegroep. Goede betrouwbaarheden werden gevonden, met een gemiddelde van .87. Een factoranalyse leverde in beide groepen vier vergelijkbare factoren op. Deze factoren kwamen nauw overeen met de domeinen uit de originele DAPP-BQ.

Tackett, J.L., Silberschmidt, A.L., Krueger, R.F. & Sponheim, S.R. (2008). A dimensional model of personality disorder: Incorporating DSM Cluster A Characteristics. *Journal of Abnormal Psychology*, 117(2), 454-459.

Tackett et al. (2008) bekeken of een dimensioneel model van persoonlijkheid een betere indeling van de symptomatologie geeft dan de DSM-IV indeling. Testpersonen vulden drie persoonlijkheidsvragenlijsten in, waaronder de DAPP-BQ. Met een exploratieve factoranalyse werden vijf factoren gevonden. Vier hiervan correspondeerden met de vier-factorenstructuur uit de DAPP-BQ. Het resultaat van dit onderzoek geeft steun aan een dimensionele kijk op persoonlijkheidspathologie. Bovendien repliceert het de vier factoren die overeenkomen met de DAPP-BQ domeinen.

Tromp, N.B. & Koot, H.M. (2009). Dimensions of personality pathology in adolescents: Relations to DSM-IV personality disorder symptoms. *Journal of Personality Disorders*, 23(5), 514-527.

Tromp & Koot (2009) onderzochten een dimensionele benadering van persoonlijkheidspathologie. Zij namen een variant voor adolescenten af van de DAPP-BQ bij

jongeren tussen de 12 en 22 jaar oud. Alle testpersonen werden daarnaast geïnterviewd om tot een DSM-IV diagnose te komen. De combinatie van resultaten werd geanalyseerd. De onderzoekers concludeerden dat er een aantal voordelen zit aan de dimensionele benadering in de DAPP-BQ. Zo geeft het meer inzicht in de grote overlap tussen DSM-IV diagnoses van persoonlijkheidsstoornissen. Daarnaast geven de 18 lagere orde dimensies van de DAPP-BQ een duidelijker beeld van de pathologie dan de DSM diagnoses. Ten slotte concluderen zij dat een dimensionele benadering meer recht doet aan de complexiteit van persoonlijkheidspathologie dan het toekennen van een enkel label, zoals dat met de DSM-IV gebeurt.

Pukrop, R., Steinbring, I., Gentil, I., Schulte, C., Larstone, R. & Livesley, J.W. (2009). Clinical validity of the "Dimensional Assessment of Personality Pathology (DAPP)" for psychiatric patients with and without a personality disorder diagnosis. *Journal of Personality Disorders*, 23(6), 572-586.

Pukrop et al. (2009) lieten patiënten en gezonde controlepersonen de DAPP-BQ invullen. Ook werd het Structured Clinical Interview for DSM-IV, Axis-II (SCID-II) afgenomen. Net als in het onderzoek hierboven (Tromp et al., 2009) waren de bevindingen ook hier positief voor het dimensionele systeem van de DAPP-BQ. Alle categorische kwalificaties uit de DSM waren goed weer te geven met de DAPP-BQ indeling. De dimensies van de DAPP-BQ bleken voldoende sensitief en specifiek voor het hele spectrum aan DSM persoonlijkheidsdiagnoses.

Verheul, R. (2005). Clinical utility of dimensional models for personality pathology. *Journal of Personality Disorders*, 19(3), 283-302.

Roel Verheul (2005) kwam in een review van eerder onderzoek tot de conclusie dat een dimensioneel diagnostisch systeem de voorkeur verdient boven de categorische indeling van de DSM-IV. In zijn uitgebreide onderzoeksreview concludeert hij op basis van een groot aantal onderzoeken dat dimensionele modellen (zoals dat van de DAPP-BQ) een substantiële verbetering opleveren qua bereik, betrouwbaarheid, subtiliteit en het beslissingsproces in de klinische praktijk.